

Bolyaisok egymásért!

Magyarországi program 2019. április 25-29.

Osztályunk (11. b) a Határtalanul! program keretében fogadta a marosvásárhelyi Bolyai Farkas Elméleti Líceum tizedik évfolyamos osztályát. Az első kirándulás előtt Tar Hajnalka osztályfőnök és Kukor Ferenc igazgatóhelyettes tartott nekünk előkészítő órát, ahol felfrissítettük történelmi ismereteinket, s részletesen megismertük az előttünk álló napok programját.

Vendégeink csütörtökön, s egész napos utazás és a veszprémi városnézés után délután 5 órakor érkeztek az iskolához, s a fogadó-vendég párosítás ismertetése után mindenki haza indult marosvásárhelyi társával. Az első ismerkedés összességében mindig nehéz dolog, de még is hamar megtaláltuk a közös hangot és témákat és jókedvűen, nagy izgalommal vártuk a holnapot. A pénteki nap fő célja városunk és a Bolyai megismerése volt. Igazgatóhelyettes úr köszöntötte az erdélyi csoportot, majd az vendégeink megnézték az iskolát, valamint Nagy Áron és Suta Máté prezentáció segítségével is bemutatta a főbb jellemezőket. A marosvásárhelyi diákok beülhettek megnézni egy-egy tanóránkat, az elmondásokból úgy tudjuk, hogy az olasz aratta a legnagyobb sikert. Ezután sporttevékenység következett, amiben vegyes csapatokban próbáltuk Barni bácsi utasításait véghezvinni kisebb-nagyobb bukkánókkal.

Vendégeink ezután elmentek megnézni Szombathely főbb nevezetességeit (Fő tér, Székesegyház, Iseum, VAOSZ-udvar, Történelmi Témapark), mi pedig az iskolai tevékenységeinket folytattuk. A délután nagy részét ismét együtt tölthettük, leginkább nagyobb csapatokban és bejártuk a város még meg nem látogatott pontjait is. Jobban megismertük egymást, mert itt volt hozzá a legtöbb időnk és itt kezdtük el egyre jobban észrevenni, hogy nem is állunk mi olyan távol egymástól.

A szombati napon „visszamentünk” a középkorba, azaz a két osztály ellátogatott

Sümege várához, ahol a belső vár megtekintése után egy látványos lovagi tornát is megnézhattunk, majd egy igazi középkori lakoma lett az ebédünk.

Keszthelyen buborékfocizhattunk és íjászkothattunk, és maradt egy kis idő a Balaton part mellett is a szórakozásra, bátrabbak számára a fürdésre. Bár ez inkább a véletlen adta lehetőség volt, nem a tudatos tervezés szülte. Este teljesen kimerülten estünk a buszülésből az autóba, majd be az ágyba. A vasárnapi 7:30-as gyülekező nem mindenki egészségi állapotának tett jót, de így is viszonylag elszántan vetettük bele magunkat Zircen az apátsági templom és a könyvtár megtekintéséhez. Nagyon érdekes volt a sok évszázados könyvek társaságában tartózkodni, a templomban pedig a tájékoztatót a helyi szerzetes teljesen eredeti stílusban, rengeteg humorral fűszerezve adta elő.

Herenden a porcelánmúzeum és manufaktúra gyönyörű volt és nagyon egyedi. Kiemelkedő kézügyességű és monotóniatűrő emberekkel találkozhattunk, akik csodálatos, a legapróbb részletig kidolgozott edényeket és figurákat készítettek. Sokak szerint kislódi Sobri Jóska Kalandpark volt a nap fénypontja. Csapatokat alkottunk, neveltünk, csónakáztunk, játszottunk, versenyeztünk a nyári bob pályán, a drótkötél-rendszeren, kipróbáltuk a szimulátort is. A csapat-összekovácsoló foglalkozás megtette hatását és valóban közelebb kerültünk egymáshoz. Szombathelyen a közös vacsora után a bolyais diszkó zárta le az együtt töltött programok sorát.

A hétfői nap volt a legrosszabb, mert vendégeink hazautaztak. Az iskola udvarán búcsúztunk tőlük. De vártuk már az újabb közös perceket, órákat, napokat, azaz az erdélyi kirándulást, ahol újabb élményekkel gyarapodhatunk majd. Ők is, mi is.

Takács Flóra (11.b)